

นิทาน
เสริมปัญญา
พัฒนาคุณภาพชีวิต

นิทานเสริมปัญญา พัฒนาคุณภาพชีวิต

ทวีป อภิสิตธี

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2553

75.-

ทวีป อภิสัทธ์

นิทานเสริมปัญญา พัฒนาคุณภาพชีวิต / ทวีป อภิสัทธ์

1. นิทาน

398.2

ISBN 978-974-03-2613-7

สพจ. 1334/2

ศูนย์บริการ สอวค
www.ChulaPress.com
Knowledge to All

ลิขสิทธิ์ของสำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พิมพ์ครั้งที่ 1 จำนวน 3,000 เล่ม พ.ศ. 2553

พิมพ์ครั้งที่ 2 จำนวน 3,000 เล่ม พ.ศ. 2553

การผลิตและการลอกเลียนหนังสือเล่มนี้ไม่ว่ารูปแบบใดทั้งสิ้นต้องได้รับอนุญาต
เป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้จัดทำนาย ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

สาขา

ศาลาพระเกี้ยว โทร. 0-2218-7000-3 โทรสาร 0-2255-4441

สยามสแควร์ โทร. 0-2218-9881 โทรสาร 0-2254-9495

ม.เรศวร จ.พิษณุโลก โทร. 0-5526-0162-4 โทรสาร 0-5526-0165

ม.เทคโนโลยีสุรนารี จ.นครราชสีมา โทร. 0-4421-6131-4 โทรสาร 0-4421-6135

ม.บูรพา จ.ชลบุรี โทร. 0-3839-4855-9 โทรสาร 0-3839-3239

โรงเรียนนายร้อย จปร. จ.นครนายก โทร. 0-3739-3023 โทรสาร 0-3739-3023

จัตุรัสจามจุรี (CHAMCHURI SQUARE) ชั้น 4 โทร. 0-2160-5300-1 โทรสาร 0-2160-5304

รัตนนิเบศร์ (แยกแคราย) โทร. 0-2950-5408-9 โทรสาร 0-2950-5405

CALL CENTER (จัดส่งทั่วประเทศ) โทร. 0-2255-4433 <http://www.chulabook.com>

เครือข่าย

ศูนย์หนังสือ ม.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย โทร. 0-5391-7020-4 โทรสาร 0-5391-7025

ศูนย์หนังสือ ม.วลัยลักษณ์ จ.นครศรีธรรมราช โทร. 0-7567-3648-51 โทรสาร 0-7567-3652

ร้านหนังสือบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) งามคำแหง 43/1

โทร. 0-2538-2573 โทรสาร 0-2539-7091

ศูนย์หนังสือ ม.ราชภัฏเชียงราย จ.เชียงราย โทร. 0-5377-6000

ร้านค้าติดต่อกัน แผนกขายส่ง สาขารัตนนิเบศร์ (แยกแคราย) โทร. 0-2950-5408-9 โทรสาร 0-2950-5405

ร้านค้า, หนังสือเข้าชั้นเรียนติดต่อกัน แผนกขายส่ง สยามสแควร์ ชั้น 14 โทร. 0-2218-9889-90

โทรสาร 0-2254-9495

กองบรรณาธิการ : ทิพวรรณ โหละสุด

พิสูจน์อักษร : วาสนา ชำเ็น

ออกแบบปกและรูปเล่ม : kan_khem@yahoo.com

พิมพ์ที่ : บริษัท วี. พรินท์ (1991) จำกัด โทร. 202451-3010 โทรสาร 0-2451-3016

คำนำ

พิมพ์ครั้งที่ 2

สภาพสังคมปัจจุบันที่คนไทยส่วนใหญ่ถูกปัญหาเศรษฐกิจและสังคมรุมเร้า ทำให้การดำเนินชีวิตประจำวันมีความเครียดเพิ่มมากขึ้น วิธีการผ่อนคลายความเครียดมีหลายวิธี เช่น ไปปรึกษาแพทย์ ออกกำลังกาย ปฏิบัติธรรม เดินจงกรม นั่งสมาธิ หรือการได้อ่านหนังสือนันทานสนุก ๆ ก็ช่วยให้ผ่อนคลายความเครียดลงได้เช่นกัน และถ้าได้นิทานประเภทเสริมปัญญาด้วยแล้ว ข้อคิดและคำคมที่ได้จากการอ่านนิทานประเภทนี้ยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย !

หนังสือนิทานเสริมปัญญาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเล่มนี้เขียนขึ้นด้วยจุดประสงค์ที่จะให้คนทุกระดับ ทุกเพศทุกวัย ที่รักการอ่านหนังสือนิทานประเภทเบาสมอง ประลองความคิด ดัดอาวุธทางปัญญา เมื่ออ่านแล้วจะได้ข้อคิดสะกิดใจ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันต่อไปได้ด้วย

แม้ท่านผู้อ่านจะไม่ได้มีอาชีพ ครู อาจารย์ และนักฝึกอบรม ที่จะนำประเด็นท้ายนิทานทุกเรื่องที่มีอยู่ไปใช้ประโยชน์ในการฝึกให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือผู้เข้าฝึกอบรมได้อภิปรายพูดคุยกันเพื่อเพิ่มพูนความคิดและสติปัญญาโดยตรงก็ตาม แต่ประเด็นท้ายนิทานทุกเรื่องที่มีไว้ให้ ก็สามารถนำไปใช้เป็นหัวข้ออภิปราย พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว หรือเพื่อนฝูงในวงสนทนาได้ ทั้งนี้ เพื่อกระตุ้นให้สมองพัฒนาสติปัญญาและความคิดและวิสัยทัศน์ให้กว้างไกลออกไปได้ด้วย

ผู้เขียนขอขอบคุณสำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ได้ขออนุญาตจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้นเป็นครั้งที่สอง หลังจากจัดพิมพ์ครั้งแรกไปเมื่อกลางปี พ.ศ. 2553 ซึ่งจะช่วยให้หนังสือเล่มนี้กระจายออกไปถึงมือผู้อ่านอย่างกว้างขวางทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

หวังอย่างยิ่งว่าหนังสือนิทานเสริมปัญญาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเล่มนี้จะมีส่วนช่วยผ่อนคลายความเครียดและให้ข้อคิดดี ๆ แก่ผู้อ่าน ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เกื้อกูลต่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของท่านให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

(ทวีป อภิลิทธิ์)
ธันวาคม/2553

คำนำ

พิมพ์ครั้งที่ 1

ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ล้วนสนใจชอบฟัง และชอบอ่านนิทาน หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่สนุกสนานตื่นเต้นเร้าใจด้วยกันทั้งสิ้น และถ้านิทาน หรือเรื่องที่ได้ฟังและได้อ่านนั้น ได้สอดแทรกข้อคิดและคุณธรรมที่สั่งสอนไว้ด้วยแล้ว ก็ยิ่งจะเพิ่มคุณค่าให้แก่ผู้ฟัง และผู้อ่านมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะข้อคิดและคุณธรรมที่สอดแทรกไว้เหล่านั้น ก็จะแทรกซึมเข้าสู่ตัวผู้อ่าน และผู้ฟังนิทานด้วยโดยไม่ต้องฝืนใจ และข้อคิดตลอดจนคุณธรรมที่สั่งสอนเหล่านี้ จะถูกนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้โดยอัตโนมัติ เมื่อสถานการณ์ที่จำเป็น ต้องนำไปใช้มาถึง

ด้วยความตระหนักในคุณค่าของนิทาน และเรื่องเล่าที่สอดแทรกข้อคิด และคุณธรรม ที่สั่งสอนดังกล่าวแล้วนี้ ผู้เขียนจึงได้รวบรวมนิทานเสริมปัญญาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เล่มนี้ขึ้นมาจากนิทานและเรื่องเล่าที่ข้าพเจ้าได้ยินได้ฟังมาแล้ว ได้นำมาเขียนถ่ายทอด เผยแพร่สู่มวลชนผ่านวารสารต่าง ๆ ไปแล้วในหลายวาระต่าง ๆ กัน เข้าไว้เป็นเล่มเดียวกัน และได้จัดทำประเด็นอภิปรายเพื่อพัฒนาสติปัญญาเพิ่มเติมเข้าไปในตอนท้ายนิทานทุกเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านใช้เป็นประเด็นอภิปรายพูดคุยกันต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการแตกแขนงทาง สติปัญญาความคิดออกไปอย่างกว้างขวางลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นด้วย นอกจากนี้ประเด็น อภิปรายท้ายนิทานแต่ละเรื่องนี่ยังอำนวยความสะดวกให้แก่ครู อาจารย์ วิทยากรและ นักฝึกอบรม ตลอดจนนักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ที่อ่านนิทาน แต่ละเรื่องจบแล้ว ต้องการให้มีกิจกรรมต่อเนื่องเป็นการฝึกสมอง ประลองปัญญาให้ เนิบคมมากยิ่งขึ้นด้วย

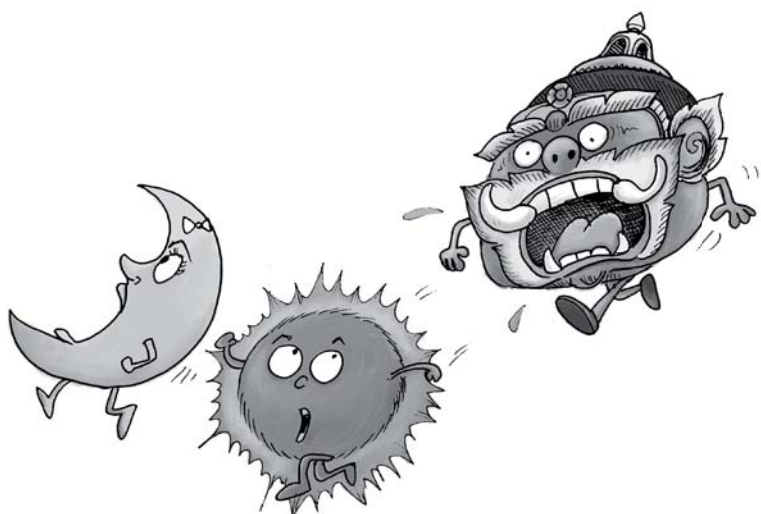
ผู้เขียน ขอกราบขอบพระคุณ ผู้เป็นต้นคิดเล่านิทานเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เป็นคนแรก ซึ่งผู้เขียนไม่สามารถทราบและอ้างอิงชื่อหรือผลงานของท่านเหล่านั้นได้ครบถ้วน ซึ่ง ท่านเหล่านั้นมีส่วนสำคัญที่ทำให้หนังสือ **นิทานเสริมปัญญาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต** เล่มนี้ มีความสมบูรณ์ และมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

หวังอย่างยิ่งว่า นิทานเสริมปัญญาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเล่มนี้ จะให้ข้อคิดและ เกิดคุณธรรมที่สั่งสอนขึ้นในจิตใจของผู้อ่าน และผู้ทำกิจกรรมต่อจากการอ่านได้ตามสมควร

(ทวีป อภิลิทธิ์)

คำนำ	
สุนัขจิ้งจอกกับลิง.....	1
คนเลี้ยงเสือ.....	3
ความปล่อยวาง.....	7
พระราชดาเสีย.....	11
ฝึกม้าฝึกคน.....	13
กรรมสนองกรรม.....	17
คนอกตัญญู.....	21
บาปกรรมมีจริง.....	23
ฆ่าก็ตายไม่ฆ่าก็ตาย.....	25
ต้นไม้มหัศจรรย์.....	29
การพึ่งพาซึ่งกันและกัน.....	31
จิ้งจกอันธพาล.....	33
คนช่างตี.....	35
อะไรแน่นกว่ากัน.....	37
คุณสมบัติของคนดี.....	41
สันดานคนโกง.....	43
ชายยากจนกับบุรุษไปรษณีย์.....	47
ผีจัดแถว.....	51
ผาวิ่งชู.....	55
ภูเขาขาด.....	57
นกตะกรุม.....	59
ปริศนาคำทาย.....	63
สิงโตหิน.....	67

ผู้กล้าหาญที่สุดในเมือง.....	69
เมืองลับแล.....	73
บ้านผีสิง.....	77
เมื่อยมบาลมาหล้า.....	81
เสาให้.....	85
เสือสมิง.....	81
เจดีย์น้อย.....	93
รอยพระพุทธรูป.....	95
เมืองพังงา.....	99
พระราหู.....	101
กระต่ายหางกุดจระเข้ไม่มีลิ้น.....	105
พระสมุทรโสมข.....	107
เท้าคูกับนางอ้ว.....	111
ลายเสือโคร่ง.....	115
จงอางหวงไข่.....	119
มีได้ก็มีเสีย.....	121
เศรษฐีเดียวทอง.....	125
การสร้างผู้นำ.....	129
หลวงพ่อกับเณรน้อย.....	131
พัฒนาไปทำไม?.....	135
ฝึกมองแง่ดีมีแต่คุณ.....	137
ลาไมโง่.....	141
บรรณานุกรม.....	144
เกี่ยวกับผู้เขียน.....	145

สุนัขจิ้งจอกกับลิง

ยังมีสุนัขจิ้งจอกหนุ่มตัวหนึ่ง ทำทางงามสง่าทรงคุณภูมิความรู้ ที่คอยช่วย
เหรียญทองเกียรตินิยมยอดเยี่ยมจากวิทยาลัยป้องกันตนเองสุนัขจิ้งจอก
สุนัขจิ้งจอกตัวนี้ภาคภูมิใจในเกียรติยศสูงสุดในฐานะสุนัขที่เรียนเก่งได้
เกียรตินิยมเหรียญทองของตนมาก พบใครก็มักจะคุยโอ้อวดให้ฟังถึงเหรียญทอง
ที่ตนได้มาแขวนคออยู่เสมอ ๆ

วันหนึ่งได้พบกับลิงหนุ่มอาวุโสหน่อยกว่า หลังจากทักทายกันแล้วก็ถามถึง
เหรียญทองที่ห้อยคอสุนัขจิ้งจอกอยู่ว่ามันเป็นเหรียญอะไร สุนัขจิ้งจอกได้ช่อง
ก็เลยคุยเกทับเจ้าลิงไปว่า “นี่ไม่ใช่ธรรมดาเนะ มันเป็นเหรียญทองเกียรติยศ
ที่น้อยคนนักจะได้รับ นอกจากผู้ที่เรียนเก่งจริง ๆ ในรุ่น 1-2 คน เท่านั้นที่จะ
มีสิทธิ์ได้รับเหรียญนี้” ลิงยิ่งสนใจมากขึ้น ถามว่า “ท่านเก่งทางไหนล่ะ”
สุนัขจิ้งจอกตอบด้วยความภาคภูมิใจว่า “ก็เก่งในวิชาการป้องกันตัวเองนะสิ”
ลิงสนใจอยากเรียนบ้างจึงถามสุนัขจิ้งจอกขึ้นว่า “อย่างนั้นข้าจะขอฝากตัวเป็น
ลูกศิษย์ขอเรียนวิชาป้องกันตัวจากท่านบ้างได้ไหม” สุนัขจิ้งจอกฮึดตอบกว่า
“ตกลง! ฉันจะสอนให้” ว่าแล้วสุนัขจิ้งจอกก็เริ่มสอนลิงตามหลักสูตรป้องกันตัว
ที่ตนเรียนรู้มาทันที เริ่มต้นจากขั้นแรก เมื่อถูกศัตรูจู่โจมระยะไกลให้วิ่งหนีขึ้นต้นไม้
ถ้าศัตรูเข้าใกล้กระชั้นชิดให้แกล้งทำเป็นนอนตาย ถ้าศัตรูมีอาวุธร้ายให้กระโจน
หลบลงหลุม ฯลฯ

ขณะที่สุนัขจิ้งจอกกำลังสอนลิงเพลินอยู่นั้น ก็พอดีกับนายพรานปรากฏตัวขึ้นอย่างฉับพลัน จิ้งจอกธนูเลี้ยงมายังสุนัขจิ้งจอกที่กำลังเพลินอธิบายหลักวิธีการป้องกันตนเองเมื่อถูกศัตรูจู่โจมให้ลิงฟังอยู่นั้น เจ้าลิงเหลือบเห็นนายพรานก่อน ด้วยสัญชาตญาณการป้องกันตัวของตนเองเจ้าลิงจึงวิ่งขึ้นไปหลบอยู่บนต้นไม้ปล่อยให้สุนัขจิ้งจอกตกตะลึง อยู่เผชิญหน้ากับนายพรานสองต่อสอง สุนัขจิ้งจอกตกใจสุดขีด

ขณะที่กำลังคิดทบทวนความรู้เรื่องวิธีการป้องกันตนเองตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้มาจากมหาวิทยาลัยป้องกันตนเองสุนัขจิ้งจอก และยังไม่ทันจะใช้วิชาป้องกันตนเองที่เรียนมานั้น นายพรานก็ลั่นไกรธนูลูกศรแล่นเข้าปักอกสุนัขจิ้งจอกหนุ่มตัวนั้น ล้มลงขาดใจตายทันที เหตุการณ์ดังกล่าวนี้เกิดขึ้นต่อหน้าของลิงและจบลงอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งลิงที่หนีหลบขึ้นไปแฝงตัวอยู่บนต้นไม้ตกตะลึง เกิดความรู้สึกเสียวแปลบเข้าไปถึงชั่วหัวใจ คิดรำพึงอยู่ในใจว่า “เดชะบุญนะนี้ ที่เรายังเรียนวิชาป้องกันตนเองจากสุนัขจิ้งจอกไม่จบหลักสูตร ไม่เช่นนั้นเราก็คงจะมีสภาพไม่แตกต่างไปจากสุนัขจิ้งจอกคือถูกนายพรานยิงตายอย่างแน่นอน”

ประเด็นอภิปรายเพื่อพัฒนาสติปัญญา

1. ท่านอ่านนิทานเรื่องนี้จบแล้ว ท่านได้ข้อคิดอะไรบ้าง อย่างไร ?
2. ทำไมลิงจึงรำพึงอยู่ในใจ “เดชะบุญนะนี้ ที่เรายังเรียนวิชาการป้องกันตนเองจากสุนัขจิ้งจอกไม่จบหลักสูตร ไม่เช่นนั้นเราก็คงจะมีสภาพไม่แตกต่างไปจากสุนัขจิ้งจอกที่ถูกนายพรานยิงตายตัวอย่างแน่นอน ?

อภิปราย

คนเลี้ยงเสือ

ในอดีตกาล นานมาแล้วยังมีพระราชองค์หนึ่งพระราชทานเงินวันละ 1 บาท ให้คนเลี้ยงเสือนำไปซื้อเนื้อ มาเลี้ยงเสือที่เลี้ยงไว้ในสวนสัตว์ทุกวัน ซึ่งเงินจำนวนนี้ ในสมัยนั้นมากพอที่จะซื้อเนื้อมาเลี้ยงเสือให้อ้วนพีได้ คนเลี้ยงเสือเป็นคนไม่ซื่อสัตย์ จึงแอบเบียดบังเงินค่าเนื้อเลี้ยงเสือไปใช้ส่วนตัวเสียวันละ 25 สตางค์ เสือจึงได้กินเนื้อที่ซื้อมาในราคาเพียง 75 สตางค์ เท่านั้น

อยู่ต่อมาไม่นานเสือก็ค่อย ๆ ผอมลงจนผิดสังเกตความทราบถึงพระราชพระราชจึงจัดส่ง ผู้ตรวจการคนที่ 1 ไปตรวจสอบเพื่อหาสาเหตุที่เสือผอม ผู้ตรวจการคนที่ 1 ไปตรวจสอบแล้วก็พบสาเหตุว่า ชายคนเลี้ยงเสือโกงเงินค่าเนื้อเลี้ยงเสือไปวันละ 25 สตางค์ จึงขู่คนเลี้ยงเสือว่าจะไปกราบทูลความจริงให้พระราชทรงทราบ ชายคนเลี้ยงเสือกลัวจะถูกลงโทษ จึงติดสินบนปิดปากผู้ตรวจการ โดยหักเอาเงินค่าอาหารเสือที่ได้รับมาอีก 25 สตางค์ไปเป็นค่าปิดปากผู้ตรวจการคนที่ 1 จึงเหลือเงินซื้อเนื้อให้เสือกินแค่ 50 สตางค์ เรื่องก็เงียบหายไปอีกนาน

ต่อมาพระราชเสด็จไปประพาสสวนสัตว์ เห็นว่าเสือก็ยังผอมอยู่เหมือนเดิม จึงส่งผู้ตรวจการคนที่ 2 คนที่ 3 ตามไปสอบข้อเท็จจริงอีก แต่เมื่อผู้ตรวจการคนที่ 2 และคนที่ 3 ไปตรวจสอบแล้วก็พบความจริงว่าเกิดจากชายเลี้ยงเสือและผู้ตรวจการคนแรกคอร์รัปชัน แล้วในที่สุดผู้ตรวจการคนที่ 2 คนที่ 3 ก็ถูกปิดปากด้วยส่วนแบ่งเงินจากค่าอาหารเสืออีกคนละ 25 สตางค์

อยู่ต่อมาอีกไม่นานหลังจากผู้ตรวจการคนสุดท้ายที่พระราชาส่งไป กลับมารายงานพระราชเสือด่วนนั้นก็ตาย เพราะไม่มีอาหารกิน ซึ่งเป็นผลมาจากคนที่ไปเกี่ยวข้องทุกคนคอร์ปชั่นเงินค่าซื้อเนื้อเป็นอาหารให้กับเสือเป็นทอด ๆ จนหมดเงิน 1 บาท ที่จะไปซื้อเนื้อมาเลี้ยงเสือนั่นเอง

ประเด็นอภิปรายเพื่อพัฒนาสติปัญญา

1. นิทานเรื่องคนเลี้ยงเสือนี้ให้ข้อคิดอะไรแก่เราบ้าง ?
2. ท่านจะมีวิธีแก้ปัญหที่เกิดขึ้นได้อย่างไร ?
3. สังคมควรใส่ใจเพื่อแก้ปัญหาคอร์ปชั่น มากน้อยแค่ไหน เพราะเหตุใด ?

ความปล่อยวาง

ยังมีพระราชามือหนึ่งทรงประชวรด้วยโรคปวดพระเศียรมาหลายปี หมอหลวงจะถวายการรักษาด้วยโอสถนานาใด ๆ ก็ไม่ช่วยให้พระราชายาย ประชวรจากโรคปวดพระเศียรลงได้ พระราชาก็ทรงให้ป่าวประกาศหาผู้อาสา รักษาโรคปวดพระเศียรของพระองค์ โดยบอกว่าถ้าผู้ใดสามารถรักษาโรคที่ พระองค์เป็นอยู่ให้หายขาดได้ ก็จะมีพระราชทานรางวัลให้ตามใจปรารถนา

พระราชาก็ให้เสนาอำมาตย์ตีฆ้องร้องป่าวประกาศออกไปทั่วทั้งเมือง ในที่สุดก็มีหมอหนุ่มมาขึ้นอาสารักษาโรคให้แก่พระราชายาย โดยมีเงื่อนไขว่า พระราชายายจะต้องสวมเสื้อของคนที่มีความสุข เป็นเวลา 3 วัน 3 คืน ติดต่อกันโดยไม่ต้องถอดออก แล้วโรคปวดพระเศียรจะหายทันที พระราชายายรับเงื่อนไขแล้ว จึงสั่งให้เสนาอำมาตย์ออกไปตระเวนหาเสื้อของคนที่มีความสุขที่สุดมาถวาย พระองค์ให้ได้ภายใน 7 วัน เมื่อเสนาอำมาตย์รับคำสั่งแล้วก็รีบออกตระเวนหาเสื้อ ของคนที่มีความสุขที่สุดตามที่พระราชายายต้องการ โดยคิดกันว่า คนที่มีอำนาจมากที่สุดคงจะเป็นคนที่มีความสุขมากที่สุด คิดดังนั้นแล้วจึงตรงไปหาเสนาบดีที่มี อำนาจมากที่สุดในเมืองนี้ เมื่อไปถึงก็ถามเสนาบดีตรง ๆ ว่า :-

อำมาตย์ : ท่านเสนาบดีเป็นผู้มีอำนาจมากที่สุดในบ้านเมืองนี้ ท่านคงจะมี ความสุขมากที่สุดใช่ไหม ?

เสนาบดี : ถึงกับอุทานว่า “ใครว่า ! ฉันกำลังปวดหัวมากที่สุด เพราะอำนาจที่มี
อยู่นี้แหละเธอเห็นไหมว่า ประชาชนกำลังมาประท้วง อยู่นอกจวน
นั้นไง จะขับไล่ให้ฉันลาออก คินอำนาจให้แก่ประชาชน” แล้วฉันจะมี
ความสุขที่สุดได้อย่างไร ?

พวกเสนาอำมาตย์รู้สึกผิดหวังและนึกหม่นอยู่ในใจ ว่าคนอะไร มีอำนาจ
ล้นฟ้าเช่นนี้แล้วยังไม่มีความสุข แล้วใครล่ะจะมีความสุขที่สุด คิดพลางก็รีบขอตัว
ลาออกมาเพื่อจะไปแสวงหาความสุขของคนที่มีความสุขมากที่สุด ตามที่พระราช
ต้องการต่อไป

คราวนี้เสนาอำมาตย์เบนความคิดจากคนที่มีอำนาจไปยังคนที่รวยมีเงิน
ทองมากเพราะคิดว่าเงินทองจะบันดาลให้คนนั้นเกิดความสุข คิดดังนั้นแล้วจึงตรง
ไปยังบ้านของเจ้าแก็งช็อดังที่เป็นมหาเศรษฐีพันล้านของเมืองนั้น เมื่อไปถึงก็ตรง
เข้าไปหาและซักถามเจ้าแก็งช็อดังทันทีว่า

อำมาตย์ : ท่านได้ชื่อว่าเป็นเศรษฐีมีเงินทองมาก ร่ำรวยที่สุดในเมืองนี้ ท่านคง
จะมีความสุขมาก จากการมีทรัพย์สินเงินทองที่มีอยู่มากมาย
นับพัน ๆ ล้านใช่ไหม ?

เจ้าแก็ง : โอ้หยา ! เจ้าแก็งอุทาน ใครบอกลือล่ำว่าอ้าวมีความสุข อ้าวกำลัง
ปวดหัวจะตายไป ลงทุนทำธุรกิจเดินเรือบรรทุกสินค้าไปหลาย
ร้อยล้าน เรือบรรทุกสินค้าถูกพายุพัดอับปางจมหายไปทั้งเรือทั้ง
สินค้า สูญเงินไปหลายร้อยล้าน ยังไม่รู้จะเอาเงินที่ไหนไปใช้หนี้เขา
แล้วเพลอ ๆ อาจจะติดคุกเพราะถูกหาว่าประมาทเลินเล่อทำให้ลูกเรือ
ตายอีกด้วย คิดแล้ว ปวดหัวฉิบ...

เจ้าแก็งระบายความทุกข์ให้อำมาตย์ฟังอย่างพรั่งพรู ทำเอาเสนาอำมาตย์
ถึงกับหน้าเสีย และรู้สึกผิดหวังเป็นครั้งที่ 2 แต่จะมัวชักช้ารำไรอยู่ก็ไม่ได้เพราะ
เวลาที่พระราชาชดเส้นตาย คือ 7 วัน ก็ใกล้เข้ามาแล้ว อำมาตย์รู้สึกเป็นทุกข์ใจ
เป็นอันมาก เร่งออกตระเวนหาคนที่มีความสุขโดยหวังจะนำความสุขของคนที่มี
ความสุขไปถวายพระราชา คนแล้วคนเล่าก็หาไม่ได้ มีแต่คนบอกว่าตน

มีความสุขทุกซัั้งสิ้น ไม่มีใครยอมรับว่าตนเองมีความสุข แม้แต่คนเดียว

จนกระทั่งใกล้ค่ำของวันที่จะครบกำหนดที่พระราชาชิตเส้นตายไว้อำมาตย์
ก็เดินคอดกหมตอาลัยตายอยาก ตัดสินใจว่าจะเข้าไปกราบทูลพระราชาวาหมต
ปัญหาเลื้อของคนที่มีความสุขที่สุดมาถวายพระราชาก็ได้ แต่ให้เผชิญขณะที่เดิน
อยู่ท่ามกลางบรรยากาตโพล์โพล์ได้มองเห็นเงาของชายคนหนึ่งเดินร้องเพลงผ่าน
ไปด้วยน้ำเสียงที่มีความสุขและมีเพื่อนชายอีกคนหนึ่งร้องทักขึ้นว่า “แหม มีความ
สุขจริงนะพ่อคุณ เดินร้องเพลงเสียงลั่นมาเชียว” “ใช่เรากำลังมีความสุขมากนะสิ”
เสนาอำมาตย์ได้ยินเท่านั้นก็ดีใจเหมือนได้แก้ว กระจอนเข้าว่าตัวชายคนที่ร้อง
เพลงและบอกกับเพื่อนว่าเขามีความสุขมากไว้ทันที เพราะหวังจะขอเอาเลื้อไป
ถวายพระราชา

แต่อนิจจา ชายผู้นั้นหาได้มีเลื้อสวมใส่อยู่ไม่ เขานุ่งเพียงแค่ผ้าเตี่ยวผืน
เดียว ร่างกายท่อนบนเปลือยเปล่า เมื่อกาลกลับเป็นเช่นนั้น เสนาอำมาตย์จึงต้อง
นำความจริงไปกราบทูลพระราชาก็ให้ทรงทราบ ว่าคนที่มีความสุขที่สุดนั้น คือ
ชายคนที่ไม่ได้สวมใส่เลื้ออะไรเลย เมื่อพระราชาก็ฟังคำกราบบังคมทูลจากเสนา
อำมาตย์เช่นนั้น ก็ไม่ทรงตรัสอะไรอีกเลย ต่อจากนั้น อีก 3 วัน โรคประชวรปวด
พระเศียร ที่พระราชาประชวรมาเป็นเวลานาน ก็หายเป็นปลิดทิ้ง

ประเด็นอภิปรายเพื่อพัฒนาสติปัญญา

1. โรคปวดพระเศียรของพระราชาก็เป็นผล
สืบเนื่องมาจากอะไร ?
2. ทำไมพระราชาก็หายประชวรจาก
โรคปวดพระเศียรที่ประชวรมาเป็นแรมปีลงได้
โดยไม่ต้องเสวยไอศถใด ๆ เลย ?

